

FENYVESI OTTÓ

Hétköznapi szürreál

„Born to be blue.”
Chet Baker

Csak semmi patetika és szájbarágás.
Vigyázz a szóközi eresztekekre,
mondanivalód fúzd feszesebbre,
semmi csavaros és kecses hevülés.
Semmi tobzódás.
És figyelj a margóra!
Vigyázz az írás tengelyére,
a kéz súlyára.
Legyen könnyed, alig észrevehető.

Ó, azok a margók!
Ó, azok a nyitott és zárt mondatok.
Gyere, simulj bele a füzetbe, a versbe!
Gyere velem a költészetbe!
Gyere velem a trombitába!

A versben rengeteg dolog van,
bűbáj, cirkalom és girland,
de nyilván lesz, ami kimarad.
Ez most nem nehézsúly,
csak pehely, kései hópehely vagy
a tavaszi füvek kelyhében gyűlő harmat.
Növekvő súlycsoportok: papírsúly,
légsúly, harmat, pehely, könnyűsúly.
Egyre nehezebb lesz minden,
jönnek majd a komolyabb súlyok:
váltó, nagyváltó, középsúly, félnehéz,
cirkáló, nehézsúly, szupernehéz.
Esetleg az ütésektől elsötétül majd a világ.
Kitörök a fogad.
Fájni fog a fejed.
El fogsz ájulni.

Ó, költészet.
Gyere velem az erotikába, a nosztalgiába,
nyomok beléd egy kis citromot.
Olyan dolgokat, amihez csak te érthetsz.
Gyere, simulj bele a lócitromba.
Gyere velem a trombitába,
gyere a szólógitárba,
csökkentsük a szomorúságot,
hogy bottal üthessük a nyomát,
kifulladásig járjuk majd a táncot,
és eltűnjünk az utolsó előtti pillanatban.